



Сматрам себе антизападним идеологом у сваком смислу. Али разликујем Европу и Запад. Верујем да су то два различита појма. Европа је историјска територија са различитим народима, традицијама и државама које постоје, и то ме веома интересује.

Писао сам низ књига под насловом Ноомахија (Судар номоса) у којима се говори о логосима Европе, Немачке, Француске, Италије и Грчке. Имам најдубље поштовање за логос европске културе. Проучавам га, заједно са језицима, књижевношћу, филозофијом у европским културама, које волим.

Али мислим да Европа пада последњих пар векова, почев од епохе просветителства, па све до либерализма и савременог англосаксонског либерализма, и све то није Европа, него анти-Европа. И управо то приписујем појму „Запада”. На Западу сунце залази, опада, нестаје, и управо таква је етимологија те речи на руском. Против Запада сам и за Исток, за успињање. Запад је пропаст Европе.

Моји светоназори су антизападни, али нису антиевропски. Европа ме изузетно интересује и високо ценим традиционални европски логос. Није случајност да сам написао и неколико књига посвећених Мартину Хајдегеру. Писао сам и о другим европским мислиоцима. Важно је да се све ово не претвори у карикатуру.

Човек може да воли Европу и да не воли Запад. Запад није наставак европске културе, него замена за европску културу. Европски идентитет је отет, а дух који опседа савремену Европу је антиевропски. Волим праву Европу – хришћанску, грчко-римску, готску Европу – са њеним традиционалним духом и херојским вредностима. Али презирем и одбацујем ову либералну, буржоаску, дегенерисану и политички коректну псеудо-Европу, чија култура и идентитет нестају пред нашим очима.

(Катехон)